

Kategoria: Edukacja, Kultura i Sport

Opublikowano: piątek, 29, kwiecień 2022 14:35

Gabriela Trocka

Odsłony: 2377

Sąd administracyjny po rozpatrzeniu skargi rodziców niepełnosprawnego dziecka na odmowę zwrotu kosztów przejazdu ucznia niepełnosprawnego do szkoły, stwierdził bezskuteczność zaskarżonej czynności (wyrok z dnia 31 marca 2022 r. II SA/Ke 1/22).

Sąd stwierdził że pojęcie „najbliższa szkoła” nie może być interpretowane wyłącznie w aspekcie geograficznym – nie musi to być szkoła najbliższa w rozumieniu faktycznej odległości od miejsca zamieszkania dziecka. Najbliższą szkołą będzie szkoła pozwalająca jak najpełniej realizować zalecenia zawarte w orzeczeniu o potrzebie kształcenia specjalnego.

Burmistrz Miasta negatywnie rozpoznał wnioski o zwrot pokrycia kosztów dowozu dziecka niepełnosprawnego z miejsca zamieszkania do Prywatnej Szkoły Podstawowej. Powołując się na treść art. 39 ust. 4 ustawy – Prawo oświatowe wskazał, że najbliższą obwodową szkołą podstawową dla miejsca zamieszkania ucznia jest Szkoła Podstawowa położona 650 m. od miejsca zamieszkania.

Ustawa o prawie oświatowym wskazuje, że gmina może realizować obowiązek zapewnienia uczniom niepełnosprawnym transportu i opieki w czasie przewozu do najbliższej szkoły we własnym zakresie – bezpłatnego transportu i opieki albo w formie zwrotu kosztów przejazdu uczniów oraz rodziców, gdy dowóz dziecka do szkoły zapewniają rodzice. Przy interpretowaniu danej normy ustawodawca miał w zamyśle zestawienie jej z niepełnosprawnością konkretnego dziecka, która może różnić się jej rodzajem, jak i zakresem. Przyjmuje się, że najbliższą szkołą będzie tylko szkoła pozwalająca jak najpełniej realizować zalecenia zawarte w orzeczeniu o potrzebie kształcenia specjalnego, a zatem najpełniej dostosowywana do zdolności i możliwości psychofizycznych dziecka. Nie musi to być szkoła najbliższa w rozumieniu faktycznej odległości od miejsca zamieszkania dziecka. Szkoła bliższa geograficznie, lecz w mniejszym stopniu pozwalająca urzeczywistnić wspomniane zalecenia, nie będzie zatem szkołą najbliższą w rozumieniu cytowanego przepisu.

Jak wskazał Sąd w sytuacji, w której organ twierdzi, że realizacja zaleceń zawartych w orzeczeniu o potrzebie kształcenia specjalnego, zostanie zapewniona przez inną placówkę, która jest położona bliżej miejsca zamieszkania dziecka, powinien on również wykazać, że ta najbliższa placówka może zapewnić dziecku odpowiednie metody pracy i nauki, dostosowane do jego stopnia niepełnosprawności. Ocena potrzeb i możliwości niepełnosprawnego dziecka powinna być przez organ dokonywana w sposób wnikliwy, z wykorzystaniem fachowej wiedzy oraz z uwzględnieniem, że skorzystanie z uprawnienia przewidzianego w art. 39 ust. 4 ustawy musi być realne, zaś uprawnienie jest to ściśle skorelowane z obowiązkiem gminy.

W przywołanej sprawie, sąd ocenił, że Burmistrz nie dokonał jakiegokolwiek oceny indywidualnego przypadku dziecka skarżących, nie odniósł się do dokumentacji dotyczącej jego osoby w kontekście przesłanki "najbliższej szkoły" w przedstawionym powyżej rozumieniu, a jedynie w sposób lakoniczny stwierdził, że najbliższą obwodową szkołą dla miejsca zamieszkania jest Szkoła Podstawowa położona 650 m od miejsca jego zamieszkania.

Skuteczny okazał się zarzut naruszenia prawa, który zasadał się na twierdzeniach, że organ nie wyjaśnił istotnych okoliczności sprawy, nie uzasadnił zaskarżonej czynności, a zwłaszcza nie wykazał, że placówka spełnia wszelkie wymogi kształcenia dziecka skarżących.

W konsekwencji WSA uznał, że nie była zasadna odmowa Burmistrza zwrotu kosztów dowozu dziecka skarżących do wybranej przez rodziców szkoły. Wobec tego, czynność została uznana za bezskuteczną.

Z wokandy. Obowiązek zapewnienia uczniom niepełnosprawnym bezpłatnego transportu do najbliższej szkoły

Kategoria: Edukacja, Kultura i Sport

Opublikowano: piątek, 29, kwiecień 2022 14:35

Gabriela Trocka

Odsłony: 2377

Źródło: <https://orzeczenia.nsa.gov.pl/doc/9DDD92EC98>, orzeczenie nieprawomocne